

Arrest

nr. 52 892 van 13 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grond-gebied te verlaten, vervat in de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 september 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 16 december 2008 een asielverzoek in. Hij verklaarde dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Op 17 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nummer 45 852 van 30 juni 2010 bevestigde de Raad de beslissing van de Commissaris-generaal en weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 12 augustus 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Verzoeker diende op 2 september 2010 een tweede asielerzoek in.

1.6. Op 20 september 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten (H., S. M.)
geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn: Afghanistan
die een asielaanvraag heeft ingediend op 02.09.2010 (2)*

Overwegende dat de betrokkene op 16.12.2008 een eerste asielaanvraag indiende en er voor hem op 17.03.2010 een beslissing werd genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 02.07.2010 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat de betrokkene op 02.09.2010 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe documenten te hebben noch contact te hebben met familie in Afghanistan. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat er al 40 jaar oorlog heerst in Afghanistan. Overwegende dat betrokkene verklaart een fax te verwachten aangaande een bomaanslag. Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene met dergelijke verklaringen niet het persoonlijke karakter van zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat betrokkene verklaart ziek te zijn en al 36 dagen in het ziekenhuis te hebben verbleven. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen. (...)"

De bevelcomponent in deze beslissing is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. De vraag van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder wordt om die reden verworpen.

2.2.1. Verweerder werpt bij wijze van exceptie op dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep dat het gericht is tegen de bevelcomponent in de beslissing van 20 september 2010. Hij stelt in dit verband dat aan verzoeker op 12 augustus 2010 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven dat definitief en uitvoerbaar is en dat uit artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen hoe dan ook een gebonden bevoegdheid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten voortvloeit.

2.2.3. Verzoeker stelt dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 augustus 2010 hem niet bekend is, zodat het hem niet kan tegengeworpen worden. Hij betoogt tevens dat, aangezien hij ook een annulatieberoep instelde tegen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van zijn tweede asielaanvraag, verweerder niet kan besluiten dat de vernietiging van de bevelcomponent in de bijlage 13quater automatisch tot een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten zal leiden.

2.2.4. Er moet worden geduid dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient daarenboven zeker en actueel te zijn.

De Raad dient vast te stellen dat uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 12 augustus 2010 besliste tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd bij aangetekend schrijven van 16 augustus 2010 aan verzoeker ter kennis gebracht op de in het kader van zijn asielprocedure gekozen woonplaats, zodat hij niet kan voorhouden niet op de hoogte te zijn van het bestaan van deze beslissing. Er blijkt derhalve niet, nu aan verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend dat definitief en uitvoerbaar is, dat de bevelcomponent in de aan verzoeker betekende bijlage 13quater zijn rechtstoestand wijzigt en dat de vernietiging van deze bevelcomponent op zich hem enig voordeel kan opleveren. Daarnaast moet worden geduid dat verzoeker ook niet aantoonde dat hij een belang heeft bij de huidige vordering door aan te geven dat de mogelijkheid bestaat dat de beslissing tot weigering tot in overwegingname van zijn tweede asielaanvraag – beslissing die hij verkiest via een afzonderlijk verzoekschrift te bestrijden – zou vernietigd worden. Verzoeker dient immers aan te tonen dat hij een zeker en actueel belang heeft bij het voorliggende beroep en hij toont dit niet aan door te verwijzen naar de mogelijkheid dat in de toekomst een ander door hem ingediend beroep tot nietigverklaring zou kunnen ingewilligd worden. Een belang dat gesteund is op hypothesen is immers niet zeker (cf. RvS 7 juni 2010, nr. 204.832). Verzoeker kan ook niet gevolgd worden in het in zijn verzoekschrift verwoorde standpunt dat hij een belang heeft bij de vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden “*bevelscomponent van het bijlage 13quater formulier*”, omdat deze beslissing hem de mogelijkheid ontnemt om zijn asielaanvraag behandeld te zien en verhindert dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. De bestreden bevelcomponent heeft op zich immers geenszins dergelijk gevolg.

Verzoeker blijft in gebreke zijn belang bij het ingestelde beroep tot nietigverklaring aan te tonen.

De exceptie is, in de aangegeven mate, gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK